

16. NOV.
1979

2

**Õhtu
leht**

LASTEAASTA TUHKATRIINU

TEATER

Nad elavad jälle, Charles Perrault' muinasjutu Tuhkatriinu ja tema Prints! Elavad sedapuhku ballettmeister Enn Suve lavastatud Sergei Prokofjevi balletis «Tuhkatriinu» RAT «Estonia» laval Tallinna Koreograafiakooli õpilaste esituses.

Balleti sündmustik areneb laval hoogsalt ja arusaadavalt. Toredad on paažid, apelsinikandjad, püüdlilikud ballikülalised jne. Efektne võõrasema (Tiiu Kõrgesaar) ja tema tütarde (Eva Ots, Eeva Soini) aktiivne rumalus ning õelus esitatakse siira tantsu- ja mängulustiga. Tuleks ka edaspidi hoiduda võimalike ülepakkumiste eest. Muinasjuttumaailma sobiv esindaja on

leebe ja sujuv Haldjas (Jelena Tšaulina). Pilku köidab kogu etenduse kujunduse elegants ja kostüümide värvidevalik (Eldor Renter).

Nimiosa esitaja (Kaie Kõrb) rõõmustab osa lahtimõtestamise loogikaga. I vaatuse elurõõmsast, naiivselt unistavast tütarlapselt saab viimases vaatuses armastav neuu. K. Kõrbi tants on kerge, kindel ja poeetiline. Ballil vilksatab kohati Tuhkatriinu ja Printsi (Juri Jekimov) paaristantsus meil nii harva esinev lüürika, mille kasvu võib ainult soovida. Juri Jekimovi liikumise pehmus, musikaalsus ja hääletus

lubab palju loota. Tuhkatriinut otsides on Jekimovil veel palju võimalusi etteaste sisuliseks rikastamiseks.

Enn Suve lavastajana, Eldor Renter kunstnikuna ja Vallo Järvi dirigendina pakuvad vaatamis- ja kuulamisrõõmu, millest tuntakse mõnikord puudust. Lastele on Koreograafiakooli etendus sobiv ja eakohane. Balleti idee — headus kroonitakse, kurjus kaob pimedusse — on vastu võetav küll igale vaatajale.

SENTA OTS

Pildil: Kaie Kõrb ja Juri Jekimov (keskel) Tuhkatriinu ja Printsi osas.

Dmitri Prantsu foto